

«ԵՐԵՎԱՆԻ ԼԵՈՅԻ ԱՆՎԱՆ ԹԻՎ 65 ԱՎԱԳ ԴՊՐՈՑ» ՊՈԱԿ

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Մասնագիտություն **ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱ**

Թեմա՝ Տեքստային հնդիոնների լուծում «Տոկոս» թեմայի վեոաբեոալ

Կատարող՝ ՄԱԴՈՅԱՆ ՀԱՍՄԻԿ ՎԱԶԳԵՆԻ
«ԵՐԱՆՆԻ Մ.ՍԱՐՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԹԻՎ 86 ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ» ՊՈԱԿ

ԽՄԲԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ՝ **Չ.ԽԱԶԱՏՐՅԱՆ**

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

1.Ներածություն -----	3
2.Գաղափար տոկոսի մասին-----	6
3.Խնդիրների լուծում-----	7
4.Եզրակացություն-----	12
5.Գրականություն-----	13

Ներածություն

Խնդիրը հիմնական միջոց է աշակերտների ուսուցման, նրանց տարածական մտածողության, ստեղծագործական գործունեության զարգացման, նրանց կողմից ուսումնական նյութի յուրացման վերահսկողության, տարբերակման սկզբունքների իրագործման համար: Խնդիրները նաև գործնականի հետ տեսության կապի միջոց են և մասնակցում են ինքնուրույն գործունեության կազմակերպման և զարգացման մեջ, ինչպես նաև, ն՛ կազմակերպման, ն՛ կառավարման միջոց են դպրոցականների ուսումնաճանաչողական գործունեության տարբեր փուլերում՝ վերարտադրման, էվրիստիկայի, հետազոտման:

Յուրաքանչյուր ուսումնական առաջադրանք ուսման այս կամ այն փուլում իր մեջ կրում է ամենատարբեր ֆունկցիաներ, որոնցից մեկը համարվում է առաջատար: Մաթեմատիկայի ուսուցումը խնդիրների լուծման միջոցով նշանակում է ուսումնական գործընթացի այնպիսի կազմակերպում, որի դեպքում խնդիրների և դրանց լուծման միջոցով իրականացվում են մաթեմատիկայի ուսուցման ն՛ կրթական, ն՛ զարգացնող, ն՛ դաստիարակչական ֆունկցիաները:

Աշխատանքի նպատակն է մեթոդական գրականության և ուսուցիչների փորձի ուսումնասիրության հիման վրա ներկայացնել դպրոցական դասընթացի որոշ տեքստային խնդիրների լուծումների առավել արդյունավետ մեթոդներ և մոդելներ:

Հետազոտության օբյեկտը «Տոկոս» թեմայի վերաբերյալ հանրահաշվի դպրոցական դասընթացի տեքստային խնդիրների լուծման ուսուցման գործընթացն է:

Դպրոցական մաթեմատիկական կրթության կարևոր նպատակներից մեկը հանդիսանում է աշակերտների մոտ պարզագույն իրական գործընթացների մաթեմատիկական մոդելների կառուցման, ըստ մաթեմատիկական մոդելների այդ գործընթացների ուսումնասիրության, միևնույն մաթեմատիկական մոդելով նկարագրվող գործընթացներում ընդհանուրը տեսնելու ունակությունների ձևավորումը: Միևնույն ժամանակ կարևոր են աշակերտների գործունեության ինչպես ալգորիթմային, այնպես նաև էվրիստիկ բաղադրիչները, նրանց ստեղծագործ պոտենցիալի բացահայտումը:

Հասկանալի է, որ նշված նպատակների ձեռք բերման մեջ կարևոր դերը պատկանում է տեքստային խնդիրներին:

Ինչպիսի մոդել էլ՝ որ չկիրառվի տեքստային խնդիրների լուծումներում. թվաբանական արտահայտություն, հավասարություն, անհավասարություն կամ դրանց համակարգը, գրաֆիկ և այլն, աշակերտը մոդելը կազմելիս պետք է ցուցաբերի ելակետային իրավիճակի ընկալում, հնարամտություն, առկա գիտելիքների և պատկերացումների համակարգավորման, իր կողմից կուտակած փորձի նպատակաուղղված կիրառման ունակություն: Ինչպես ցույց է տալիս գործնականը, աշակերտների համար առավել բարդ հանդիսանում է տված իրավիճակի մաթեմատիկական մոդելի կազմելու փուլը: Ներմոդելային լուծումը մեծամասամբ կապված է մաթեմատիկայի դպրոցական դասընթացի բովանդակային գծերի հետ, այդ իսկ պատճառով էական արժեք է ներկայացնում մաթեմատիկական խնդիրների լուծման ուսուցման գործում:

Խնդիրների լուծումը գործունեություն է, որը յուրացնում են աշակերտները դպրոցում ուսուցման տարիների ընթացքում: Խնդիրները հանդես են գալիս որպես մաթեմատիկային (և ոչ միայն մաթեմատիկային) ուսուցման մեթոդ, որպես նպատակ և հիմնական միջոցներից մեկը:

Բացի դրանից, տեքստային խնդիրների լուծումը հնարավորություն է ընձեռնում զարգացնել այնպիսի տրամաբանական բաղադրիչներ, ինչպես *իմացականը* (օրինակ, ապահովում է խնդիրների ֆաբուլայի բազմաձևությամբ և ուսուցչի բովանդակային մեկնաբանություններով), *դրդապատճառային-սպառողականը* (ապահովում է ոչ ստանդարտ օրիգինալ խնդիրների հավաքածուով, խնդիրների լուծումների և կազմելու նկատմամբ հետաքրքրության խթանմամբ), *հուզական-կամայինը* (ապահովում է խնդիրների լուծման ժամանակ ստեղծագործ մթնոլորտի ստեղծմամբ և խթանմամբ, առաջադրված նպատակների ձեռք բերումներում համառության խրախուսմամբ և դրա անհրաժեշտության բացատրմամբ), *քարոյականը* (ապահովում է արտագրելու, հուշումների անթույլատրելիության, ընկերոջը պատեհաժամ օգնության առաքինության վերաբերյալ պատկերացումների ձևավորմամբ):

Ուսուցման մեջ տեքստային խնդիրների գործառնությունների ընկալումը ենթադրում է վերջիններիս նկատմամբ կրթման գործընթացի բոլոր մասակիցների ուշադրության աստիճանը: Ուսուցման մեջ խնդիրների գործառնությունների սահմանման հարցերով զբաղվել են այնպիսի հայտնի գիտնականներ, ինչպես Ի. Յա. Կերները, Ռ. Ս. Չերկասովը, Յու. Մ. Կոլյագինը և ուրշներ: Ի. Յա. Կերները առանձնացնում է խնդիրների իմացական և զարգացնող գործառնությունները, Կ. Ի. Նեշկովը և Ա. Դ. Սեմուշինը ներածում դիդակտիկ գործառնություններով խնդիրների հասկացությունները, Յու. Մ. Կոլյագինը խնդիրների գործառնությունները բաժանում է ուսուցանողի, դաստիարակողի և զարգացնողի: Հեղինակներից յուրաքանչյուրը տրամադրում է անհրաժեշտ բացատրություններ:

Օրինակ, դիդակտիկ գործառնություններով խնդիրների տակ ընկալվում են «ուսումնասիրված տեսության կամ դիտարկվող կախվածության ուղիղ կիրառության,

մաթեմատիկայի դպրոցական դասընթացի բոլոր հիմնական փաստերի ամրապնդման խնդիրները», *իմացական գործառույթներով* խնդիրները՝ դրանք խնդիրներ են, որոնց լուծման գործընթացում «... աշակերտը խորացնում է դասարանում ուսումնասիրված նյութի բոլոր աշակերտների յուրացման համար պարտադիր, առանձին կողմերը, ծանոթանում տեսական տեղեկությունների, կարևոր և իմացական հարաբերությունների, նախկինում չուսումնասիրված խնդիրների լուծումների հետ», *զարգացող գործառույթներով* խնդիրները՝ դրանք «խնդիրներ են, որոնց «բովանդակությունը կարող է շեղվել մաթեմատիկայի հիմնական դասընթացից, բարդեցնել դպրոցական ծրագրի նախկինում ուսումնասիրված որոշ հարցեր, բոլոր աշակերտների կողմից այս նյութի մտապահումը և յուրացումը պարտադիր չէ: Աշակերտի համար այս խնդիրների լուծման ժամանակ բավարար չէ կիրառել ուսումնասիրված տեսական տեղեկությունները կամ խնդիրների լուծման արդեն հայտնի մեթոդները, այլ անհրաժեշտ է ցուցաբերել մտահաղացում և խելամտություն»: Ակնհայտ է, որ 7-9-րդ դասարանների աշակերտների մաթեմատիկային ուսուցման գործընթացներում տեքստային խնդիրները իրականացնում են նշված գործառույթներից յուրաքանչյուրը:

Յուրաքանչյուր ուսումնական խնդիր ժամանակի յուրաքանչյուր պահին, ուսուցման այս կամ այն փուլում կրում է ամենատարատեսակ գործառույթներ, դրանցից մեկը հանդիսանում է առաջատար: Օրինակ, նույն խնդիրը կարող է մաթեմատիկական որևէ հասկացության, հատկության, մեթոդի ներածման և ուսումնասիրության համար իրականացնել դրդապատճառի ձևավորման գործառույթ: Նույն խնդիրը կարող է ծառայել որոշակի տեսակի խնդիրների լուծման գրառմանը և դատողությունների տրամաբանության ցուցադրությանը: Նույն խնդիրը ուսուցչի ղեկավարությամբ կամ աշակերտի կողմից ինքուրույն աշխատանքի պայմաններում կարելի է կիրառել խնդիրների լուծման հմտությունների մշակման, նաև աշակերտի գիտելիքների և ունակությունների հսկողության համար, այն կարող է նաև իրականացնել աշակերտի ստեղծագործ ունակությունը զարգացնող միջոցի դեր, եթե նման տեսակի խնդիր դեռ չի քննարկվել ուսուցչի կողմից և այլն:

Խնդիրների առաջատար գործառույթները մաթեմատիկական կրթության զարգացման յուրաքանչյուր փուլում սահմանվում են մաթեմատիկայի ուսուցման առաջատար նպատակներով: Դրան համապատասխան խնդիրների առաջատար գործառույթներ հանդիսանում են. *ուսուցողականը, դաստիարակչականը և զարգացնողը:*

2. Գաղափար սոկոսի մասին

«Տոկոս» թեմայի վերաբերյալ խնդիրները լուծելիս պահանջվում է կենսական բնույթի պարզագույն իրավիճակների մաթեմատիկացման ունակություն, տարբեր իրավիճակներում այս կամ այն մաթեմատիկական հասկացության ճանաչման ունակություն:

VI դասարանում <<Տոկոս>> թեման ուսումնասիրելիս, ուսուցանվում է

- թվի $1/100$ մասը կոչվում է սոկոս
- եթե a թվի $m\%$ -ը c թիվն է, ապա $c = \frac{am}{100}$
- a թիվը կազմում է b թվի $\frac{a}{b} \cdot 100\%$ -ը

VII դասարանում ներկայացվում է բարդ սոկոսի բանաձևը

- a թիվը k անգամ հաջորդաբար $p\%$ -ով մեծացնելիս (փոքրացնելիս) կստանանք

$$a \left(1 + \frac{p}{100}\right)^k \left(a \left(1 - \frac{p}{100}\right)^k\right), \text{ որտեղ } p > 0:$$

Այդ գիտելիքները և բանաձևերը կիրառվում են ավելի բարձր դասարաններում՝ բանկային սոկոսադրուքի, շահույթի, խառնուրդների, լուծույթների և այլ խնդիրների լուծման ժամանակ: Աշակերտներին հետաքրքիր է երբ քննարկվում է ապրանքի վերջնական գինը ապրանքի արժեքը միևնույն սոկոսով բարձրացնելիս և իջեցնելիս, իջեցնելիս և բարձրացնելիս:

Հացն արժե 100դր., հացի արժեքը բարձրացել է 10%-ով, հետո իջել է 10%-ով: Այնուհետև քննարկվում է՝ իջել է 10%-ով, հետո բարձրացել է 10%-ով:

Մինչև մաթեմատիկական լուծմանն անցնելը աշակերտները հետաքրքիր եզրակացություններ են անում և շատ հաճախ մաթեմատիկորեն լուծելուց հետո, պարզաբանում իրենց տեսակետները, թե ինչպես երկու դեպքում էլ ապրանքի վերջնական գինը նույնն է՝ 99 դր:

3. Խնդիրների լուծում

Ռեֆերատում դիտարկված են շահույթի, համաձուլվածքների և լուծույթների վերաբերյալ:

Խնդիր 1. Շահույթի վերաբերյալ,

Խնդիր 2. Ապրանքի գնի հաջորդաբար փոփոխման վերաբերյալ

Խնդիր 3. Համաձուլվածքների վերաբերյալ

Խնդիր 4. Լուծույթների վերաբերյալ

Խնդիր 1

ապրանքը ձեռք էր բերել 500 դրամով:
վաճառեցին

Նախատեսված գնից 10%-ով ցածր գնով և ստացան

1. Խանութը քանի՞ դրամով էր նախատեսել վաճառել ապրանքը:
2. Խանութը սկզբում քանի՞ տոկոս շահույթ էր նախատեսում ունենալ:
3. Խանութը քանի՞ դրամով վաճառեց ապրանքը:
4. Քանի՞ տոկոս շահույթ կստանա խանութը, եթե վաճառի այդպիսի 10 ապրանք:

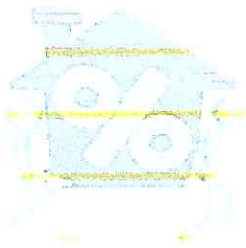
Լուծում

Առաջին փուլ`

- Խնդրի բառային բովանդակության վերլուծություն,
- Գիտելիքների ակտուալացում (անհրաժեշտ մաթեմատիկական գիտելիքների վերհանում` մտագրոհի կամ հիշեցման միջոցով),
ի

$$1\% = \frac{1}{100} = 0.01$$

Բառային բովանդակության վերլուծություն

Տրված է`

- Ապրանքը ձեռք բերեցին 500 դրամով,
- Վաճառեցին 10 %-ով ցածր գնով,
- Ստացան շահույթ` 8%:

Պահանջվում է գտնել`

1. Ապրանքի վաճառքի նախնական գինը,
2. Սկզբում նախատեսված շահույթը,
3. Վաճառքի գինը,

$$S_n = S_0 \left(1 + \frac{p}{100} \right)^n$$

Մոդելի ընտրություն և կառուցում

Ներմուծվում է համապատասխան անհայտը

և կիրառվում է բարդ տոկոսի հաշվման բանաձևը

Անհրաժեշտ է առանձնահատուկ մեկնաբանել 1-ին և

Նախատեսել էին ապրանքը վաճառել x դրամով, վաճառեցին՝ $x \left(1 - \frac{10}{100}\right)$ դրամով և ստացան 8 % շահույթ:

Այս տվյալների հիման վրա կազմվում է հետևյալ հավասարումը.

$$x \left(1 - \frac{10}{100}\right) = 500 + \frac{500 \cdot 8}{100}, \text{ որը լուծելով ստացվում է. } x = 600 \text{ դ.}:$$

Պատասխան՝ 600 դր.:

Հարց 2

Գիցուք նախատեսված է $p\%$ շահույթ:

Այդ դեպքում կունենանք՝ $600 = 500 \left(1 + \frac{p}{100}\right)$, որտեղից էլ ստացվում է, որ $p = 20\%$:

Պատասխան՝ $p = 20\%$:

Հս

Խանութն ապրանքը վաճառեց $600 \left(1 - \frac{10}{100}\right) = 540$ դրամով:

Պատասխան՝ 540:

Սովորողների ուշադրությունը հատուկ պետք է սևեռել 4-րդ հարցի

բովանդակության վրա: Պետք է մեկնաբանել, որ **շահույթ** և **շահույթի տոկոս**

հասկացություններն էապես տարբեր են և կարելի է ասել, թե սա

շփոթեցնող հարց է: Առաջին հայացքից թվում է, թե որքան շատ է

ապրանքի քանակը, այնքան պետք է մեծանա շահույթի տոկոսը, այնինչ

մեծանում է բուն շահույթը՝ կախված ապրանքի քանակից, բայց շահույթի

Խնդիր 2.

Ապրանքի գինը հաջորդաբար բարձրացրին նախ 25%-ով, այնուհետև որոշակի տոկոսով: Արդյունքում նրա գինը բարձրացավ 35%-ով: Երկրորդ անգամ քանի՞ %-ով է բարձրացել ապրանքի գինը:

Լուծում. Որոնելի մեծությունը նշ. x %: Ներմուծենք նաև պարամետր՝ ապրանքի գինն ընդունենք a դրամ՝

I անգամ ապրանքի գինը 25%-ով բարձրանալիս, նրա գինը կդառնա

$$a + \frac{25a}{100} = \frac{5a}{4} \quad \text{դրամ}$$

II անգամ ապրանքի գինը x %-ով բարձրանալիս, այն կդառնա

$$\frac{5a}{4} + \frac{5ax}{400} = \frac{(100+x)a}{80} \quad \text{դրամ,}$$

որը պետք է լինի նույնը, ինչ որ ապրանքի սկզբնական գինը 35%-ով բարձրացնելիս:

$$\text{Այսինքն՝ } \frac{(100+x)a}{80} = a + \frac{35a}{100} \quad \text{Պատասխան՝ } x=8\%:$$

Դիտարկենք խնդիր համաձուլվածքների վերաբերյալ:

Խնդիր 3.

Ունենք պղնձի և ցինկի երկու տարբեր համաձուլվածքներ:

Առաջինը պարունակում է 40% պղինձ և կշռում է 3 կգ, երկրորդը պարունակում է 30% պղինձ և կշռում է 7 կգ: Այդ երկու համաձուլվածքներից վերցնելով որոշ քանակություն՝ ստացան 8 կգ-անոց նոր համաձուլվածք: Ամենաքիչը որքա՞ն կարող է լինել պղնձի պարունակությունը նոր համաձուլվածքում:

Լուծում

Խնդրից միանգամայն հասկանալի է դառնում, որ երկրորդ համաձուլվածքը պետք է վերցնել ամբողջովին, իսկ մնացածը ($8-7 = 1$ կգ)-ը առաջինից: Նոր համաձուլվածքում տոկոսային պարունակությունը կորոշվի հետևյալ հավասարումից

$$\frac{8x}{100} = \frac{7 \cdot 30}{100} + \frac{1 \cdot 40}{100}$$

Պատ. 31.25կգ:

Դիտարկենք խնդիր լուծույթների վերաբերյալ:

Խնդիր 4.

Աղի 12% -անոց լուծույթով լեցուն 22ից դատարկեցին 1 լ և տեղը լցրին ջուր, այնուհետև դատարկեցին ևս 1 լ և դարձյալ ջուր լցրեցին: Դրանից հետո 22ի աղաջուրը դարձավ 3%-անոց: Որքա՞ն է 22ի տարողությունը:

Լուծում

Շշի տարողությունը x լ է: Սկզբում աղի քանակությունը եղել է $12x/100$ լ:

1լ լուծուիյթը պարունակել է $12/100$ լ աղ:

Առաջին անգամ դատարկելուց և լցնելուց հետո լուծույթի մեջ կմնա $(12x/100-12/100)$ լ աղ, որն ամբողջի $\frac{12x-12}{100x}$ մասն է: Այդ լուծույթի 1լ-ը կպարունակի $\frac{12x-12}{100x}$ լ աղ:

Հավասարումը կլինի՝

$$\frac{12x - 12}{100} - \frac{12x - 12}{100x} = \frac{3x}{100}$$

Պատ. 2լ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

«Տոկոս» թեմայի վերաբերյալ խնդիրները մնում են արդիական և նպաստում են.

- Մաթեմատիկական լեզվի ու մաթեմատիկական մոդելի հասկացությունների ձևավորմանը
- Մեծությունների միջև հարաբերությունների ու կախվածությունների արտահայտման ուսուցմանը
- Փոփոխականի ընտրության ուսուցմանը
- Խնդիրներում գոյություն ունեցող հարաբերությունների և կապերի մաթեմատիկական արտահայտություններ կազմելու և դրանցից փոփոխականների արժեքները գտնելու ուսուցմանը
- Թեման անմիջական կապ է ստեղծում շրջապատող իրականության, երեխայի կյանքի, նրա կենսափորձի, հետաքրքրությունների և ստեղծագործական երևակայության հետ

- Վիթխարի հեռանկարներ է բացում անձի ինքնահաստատման և ինքնադրսևորման համար

Գրականություն

Կ. Առաքելյան «Մաթեմատիկայի ձեռնարկ»

Հ. Ավոյան «Տեքստային խնդիրների լուծման մեթոդներ»

www.aniedu.am վերապատրաստման նյութեր